

der er grund til at understrege, at ikke mindst disse to områder, fuglebeskyttelse og habitatbeskyttelse, er helt grundlæggende vigtige elementer i vores naturpolitik, og derfor er der også grund til, at de står stærkt i lovgivningen. Vi ser da sådan set frem til at få det her lovforslag vedtaget og dermed – hvad skal man sige? – få tydeliggjort, hvad det medfører for borgere, virksomheder, organisationer og andre, men ikke mindst også hvad det medfører af forpligtelser for regering, Folketing og øvrige aktører inden for miljøforvaltningen – det er jo så primært kommunerne derudover.

Det her vil naturligvis have nogle konsekvenser, men konsekvenser, der set med radikale øjne er særdeles positive, fordi de alt andet lige vil betyde fremgang for naturen, for vores miljø og for beskyttelsestiltag, og derfor kan vi naturligvis støtte lovforslaget, som det ligger.

Kl. 18:08

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det den næste ordfører. Det er hr. Per Clausen.

Kl. 18:08

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

(Første næstformand: Goddag). Goddag, goddag. Jeg skal huske at hilse på formanden, ved jeg. (Første næstformand: Ja, det er altid hyggeligt at hilse på hinanden.) Ja, det er jo rigtigt.

Jeg må sige, at jeg jo ikke havde forventet, at debatten om det her lovforslag ville have udviklet sig til at blive en mindeværdig debat, men det har den jo næsten gjort, efter at jeg kan forstå, at hr. Jørn Dohrmann nu vil vie resten af sit liv til at gå i spidsen for en kamp for naturen. Det synes jeg faktisk var en dejlig oplysning at få her sidst på dagen. Vi må se, om hr. Jørn Dohrmann er lige så god til at huske det, som jeg vil være, for det har gjort et uudsletteligt indtryk på mig.

Når man så ser på det her lovforslag, kan jeg starte med at sige, at Enhedslisten vil støtte forslaget. Jeg kan forstå på formanden, at han mener, at det her er et godt eksempel på, når EU er bedst. Jeg tror nu ikke, det er det her lovforslag, man skal bruge som eksempel. Det kan godt være, der er nogle ting angående fuglebeskyttelsen, der er interessante i den her sammenhæng, men selv om det er småting, vil jeg gerne understrege, at Enhedslisten, når det ellers gælder positive ting, altid vil støtte, at man erstatter ordet »kan« med ordet »skal«. Vi synes, det er godt, at miljøministeren på den måde bliver forpligtet

lidt mere tydeligt, end han måske ellers har været med hensyn til at sikre beskyttelsen af habitater og arter.

Til gengæld synes jeg også nok, man må være opmærksom på, at den her ændringslov ikke tager de store skridt i retning af at opfylde habitatdirektivets artikel 12 og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5, og at der faktisk venter os et større arbejde med at få taget fat i den grundlæggende beskyttelse af særlig sårbare arter. Jeg er ikke helt sikker på, om ministeren er helt enig med Enhedslisten i, hvor omfattende den opgave er, men det må vi jo vende tilbage til. Jeg synes også, man skal være opmærksom på, at en række høringsvar udtrykker en vis frustration over, at der sker alt for lidt alt for langsomt på naturbeskyttelsesområdet, og vi kunne sådan set godt tænke os, at der blev lagt op til en mere åben og offentlig debat i forbindelse med udarbejdelse af et kommende lovforslag, så vi ikke ender med en meget lukket udarbejdelse og en 11-dages høringsfrist. Det er selvfølgelig fint, vil jeg bare sige i den sammenhæng, at ministeren lover, at han vil snakke med både Dansk Ornitologisk Forening og Danmarks Naturfredningsforening. Jeg tror måske nok, at det kunne være meget fornuftigt, at vi havde en lidt åben proces, hvor vi også inddrog nogle af de indvendinger mod regeringens planer for gennemførelse af habitatdirektivet, der er kommet, og at man inddrog nogle af de kritikpunkter, der også er kommet fra folk, som mener, at det, man er i færd med at gøre, er helt utilstrækkeligt.

Så vil jeg også benytte anledningen til at sige, at vi faktisk synes, det er lidt problematisk med hensyn til beskyttelsen af arter og habitater, der ikke er internationalt udpegede. Vi synes faktisk, der er en tilbøjelighed til, at vi med EU's regler mere og mere får delt Danmark op i en A- og en B-natur. Det handler altså om, at vi ikke gør særlig meget for at beskytte den nationalt udpegede del af naturen. Og selv om jeg gerne ville, så kan man jo dårligt bebrejde EU, at vi selv forsømmer at gøre noget ved det, som vi nationalt udpeger.

Men jeg synes, at vi skal være opmærksomme på, at vi også skal beskytte de nationalt udpegede områder i samme udstrækning som de internationalt udpegede, ellers risikerer vi en stærkere fragmentering af vores natur og kommer i sidste ende til at påvirke den samlede naturs status, og det skal vi altså have fokus på.

Selv om der kunne siges meget, både godt og kritisk, om naturens tilstand, så skal det ikke